

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

רובצ חילשל הלפתה תרזח

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

חזרת התפלה לשליח צבור

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל הסדים טובים וקנה הכל וזוכר הסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

Als du die Lehr
 der Sittlichkeit, welche auf den
 Weg des Lebens führt, jenen
 ertheiltest, die fromm und
 gelassen auf dein Heil ver-
 trauen, da erbehten die Stützen
 des Himmels und der Erde,
 und deine Getreuen, sie kamen,
 erhabene Geschenke zu empfan-
 gen. Du liehest dieses Volk wie
 Schafe ziehen, und führtest es
 wie eine Heerde, auf lachende
 Trieften. Du würdigtest sie der
 göttlichen Lehre, um sie mit Lie-
 be zu vereinen. Es war am drit-
 ten Monate nach ihrem Auszuge
 zur Freiheit. Zwar zeigtest du
 dich erst den Bewohnern ^{שעיר} ^{פארן} ^ו
 und ^{פארן} ^ו, gabst ihnen deine
 Satzungen kund, so wie Stra-
 fe und Belohnung; doch du
 sahst, daß sie die Befolgung
 versagen, und ohne sie zu be-
 achten, gabst du sie ihrem freien
 Willen preis. Endlich ging
 deine Lehre aus einer wüsten
 frei gegebenen Gegend aus,
 bei klarem Sonnenschein, in

(* אורח היים מוסר תזכחת.
 בתתך לנושעים בשובה ונחת.
 געשו עמודי רום ותחת. דבקיה
 בבואם מתנות לקחת: הסעת
 עם בצאן לנחות. ונהגתם
 בעדר בשובע שמחות. זביתם
 לתורה באהב להאחות. הודש
 שלישי בצאתם לרוחות: מרם
 נגלית בשעיר ופארן. ידעתם
 חקיה עגשן ושכרן. בראותך
 כי מאנו לשמרן. לא השבתם
 וראית להתירן: ממדבר נהנה
 מקום הפקר. נגד השמש לעין
 כל סוקר. סוררים שכנו צחיקה
 להתעקר. עת יבואו במשפט
 להתחקר: פיה לא דבר
 במסתרים. צדק דובר מגיד
 מישרים. קולות ולפידים

(* In vielen קהלות wird am ersten Tag מסה vom zweiten Tag
 gesagt.

Gegenwart jedes Schaugierigen; aber die Entarteten, ruhig in ihrem trocknen Starrsinne, werden dann erst aufgerüttelt, wenn sie ein strenges Gericht zur Rechenschaft ziehen wird. Dein Mund sprach nicht in verborgener Gegend, er verkündete Gerechtigkeit, lehrte Jugend unter Donnerschall und flammenden Blitzen, so daß Könige und Fürsten sie schaueten und staunten. Die dreifache Lehre hast du aufgezeichnet für ein in drei Stände getheiltes Volk, du hast den dritten aus dem dritten Stamme als Mittler erkohren. Von ihm ward mir zu Theil die vollkommene reine Lehre, das Labfal meiner Seele. Am dritten Monate gabst du sie mir als Erbe.

כי ישרים עבן sind alle Pfadde, die deine Allgüte vorzeichnet, du gabst sie mit deinem eigenen Munde deinem dir verwandten Volke kund; durch Feuerflammen gabst du deiner Stimme Nachdruck, du, der du ein Schild bist allen, die dir vertrauen.

תמכו So ward der Ruhm gegründet für des Gesetzes Erben, ihnen ward in Eintracht das köstliche und herrliche Geschenk zu Theil; es ist das anmuthigste, trefflichste aller Köstlichkeiten. Mit Recht wird

וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים . רָאוּ וְתַמְהוּ
מַלְכִים וְשָׂרִים . שְׁלִישִׁים כְּתַבְתָּ
לְעַם מִשְׁלָשִׁי . שְׁלֹשֶׁת שְׁלִישׁ
מִשְׁבַּט שְׂרִישִׁי : מִן תַּמִּימָה
וּבְרָה מְשִׁיבַת נֶפֶשִׁי . תַּמְכָּת
לְהַנְחִילִי בְּיָרַח שְׁלִישִׁי :

קסל מִיִּשְׂרָאֵל כָּל מַעֲגָלֵי טוֹבוֹ .
הַשְּׁמִיעַ מִפִּי לְעַם קְרוֹבוֹ :
מִן לְהַבֹּת אֵשׁ בְּקוֹל בְּהֻצְבוֹ .
מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַתִּיָּה
מֵתִים אַתָּה רַב דְּהוֹשִׁיעַ :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַתִּיר
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים . וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ דִּישְׁנֵי
עֶפְרָי . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה
וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַתִּיָּה
וּמִצְמִיָּה יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמַן אַתָּה
דְּהַחִיזֵת מֵתִים :

קסל תַּמְכוּ כְּבוֹד נֹחַלִי
תְּעוּדָה . שְׁתַּכְּפוּ בְּמַתָּן יְקָרָה
וְחַמּוּדָה . רְצוּיָה חֲשׂוּקָה מְכַל
כְּלֵי חַמּוּדָה . קְרוּיָה בֵּת מֶלֶךְ
כְּבוֹדָה : צִיר נֶאֱמַן קְרָאָה

tigen, der da ward, ist, und sein wird, der durch einen Regen uns einst zum neuen Leben erweckte; vor seinem Angesichte werden wir auferstehen und fortleben; ja der Fromme bleibet durch seinen Glauben unsterblich.

Als die mit Vollkommenheit Ausgerüsteten sich dem Berge gegenüber lagerten, gleichgestimmt und erwartungsvoll in demüthiger Stimmung, da verkündetest du ihnen deine wohlgeordneten befolgungswerthen Gesetze. — „Hörche auf, mein Volk! ich rede!“ — Und nun lernten sie Gebote, Satzungen, Gesetz und Recht, und was zur Aufrechthaltung der Gerechtigkeit gehört; sie wurden gewürdigt, sich an den üppigen Ausfluß deines himmlischen Haares zu erquicken; denn aus den Himmelsböhen gabst du ihnen kund das Recht. Bevor er sich den Grundfesten der Erde (den Frommen) offenbarte, zog er im leuchtenden Zuge durch die bewohnte Erde, wo die Heiden in sittenloser Ausartung fortschritten; er stand und maß die Sündenzahl der Erdbewohner. Nun schritt er einher im Gefolge heiliger Viriaden, zeigte sich vom Sinai aus seinem verwandten Volke; die Säulen der Welt wankten erschüttert zusammen, die Weltberge erbeben, Völkerschaften stießen von diesem Getöse zusammen,

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

קסל שְׁלָמִים בְּהַנּוֹתֶם נֶגְדַּת הַהָרָה. שְׁוִים וּנְכוֹנִים בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה. שְׁמַעְתֶּם חֲקֵי עֲרוּכָה וְשִׁמּוּרָה. שְׁמַעְהָ עַמִּי וְאַדְבְּרָה: מִצּוֹרַת וְחֻקִּים דָּת וְדִין. מִשֵּׁם לְמַדּוֹ מֵאַמְצֵי הַדִּין. מִדִּשְׁן. בִּירְתָּהּ זָכוֹ לְהַעֲרִין. מִשְׁמִים הַשְּׁמַעְתָּ דִּין: עַד לֹא נִגְלָה לְמִצְוֵי אֶרֶץ. עֵבֶר וְזָרַח וְהוֹפִיעַ בְּאֶרֶץ. עַמִּים מִשֵּׁם נִפְרָצוּ פָרֶץ. עַמְד וַיִּמּוֹרֵד אֶרֶץ: וַיִּמְרַבּוּת קוֹדֶשׁ אֶתְהָ בְּמִצְעֵד. וְדַעַם קָרוֹנוֹ מִסִּינֵי נוֹעֵד. וְעַמּוּדֵי תִּבְלַ גַּעֲשׂוּ לְהַרְעֵד. וַיִּרְפּוּצְצוּ הַרְרֵי עֵד. נִקְבְּצוּ דְאֶמִּים רִגְשׁ בְּשִׁמְעָם. נֶאֱסָפוּ לְקוֹסֶם לְשִׁאֲלוֹ מֵהַ מַעַם. נֶאֱסָם הַשִּׁיבֶם עַל מֵהַ הַרְעָם. נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעַם: בְּנִתָּה מִרְחוֹק דְּנוֹחֲלֵי תַעֲוֵדָה. בְּשָׁלֵם יִסְדָּתָה עַל אֶרֶץ אֲגוּדָה

und strömten hin zu ihrem zauberischen Priester (בלעם), um ihn zu fragen, was dieses Ereigniß deute? Dieser Donner-schall, entgegnete er, deutet an, daß der Allmächtige seinem Volke Sieg und Kraft verleiht. Schon in der Zeiten Urbeginn waren die Erben des Gesetzes dein Augenmerk, ihretwegen hast du das Erdennrund gegründet, darum wollen wir dir freudig und ehrfurchtsvoll huldigen im Kreise frommer Vereine; du fuhrst hernieder auf den Sinai, umgeben von flammenden Himmels-schaaren, deine Spuren bezeichneste majestätisches Leuchten, Zagen und Beben ergriff die ganze Schöpfung, bei deinem Anblicke freisten die Berge; die Erde staunte und bangte vor dieser Erschütterung, sie währte in ihr ursprüngliches Nichts zurück zu fallen. Aber du sprachst: Ich bin! und ihre Seelen standen wieder in ihrer Festigkeit da. Darob preisen dich, o Ewiger! alle Könige der Erde. Aber auch die heiligen Schaaren Israels ergriff ein Schrecken, indem du den Berg wie eine stürzende Wölbung über sie gestaltet, und sie empfangen die geläuterte Lehre unter Beben und Angst, die Lehre welche den sittlichen Wandel überblickt und vorzeichnet; die Berge eilten gleichsam hierher, die göttliche Glorie zu

בְּכֵן נֶעְבְּדְךָ בְּגִיל וְרַעְדָּהּ .
בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדְרָהּ : רְדִתְךָ
לְסִנֵּי בְּאֵלִים בּוֹעֵרִים . רִשְׁפָה
לְרִגְגְךָ יֵצֵא בְּהַדּוּרִים . רוֹעֵדִים
נְמוּגִים כָּל יְצוּרִים . רְאוּךָ יְחִילוּ
הָרִים : יִרְאֶה וְחָלָה מִתְנַאֲהָ
הָאָרֶץ . יִזְמַח פֶּן תִּתְפַּךְ לְתַהוֹ
בְּחָרָץ . יִסְרוּ עֲמוּדֶיהָ בְּאֶנְכִי
בְּמָרִץ . יוֹרוּךְ יִכָּל מַלְכֵי אָרֶץ :
צְבָאוֹת קוֹדֵשׁ אֲחֻזּוֹם בְּעֵתָהּ .
צָלַע בְּגִיגִית עֲלֵיהֶם כַּפְפָּתָהּ .
צְרוּפָה קָבְלוּ בְּמַנּוֹד וְאִמְתָּהּ .
צוּפִיהָ הִדְרִיכוֹת בֵּיתָהּ : חָשׂוּ
הָרִים לְקַבֵּל שְׂכִינָתוֹ . הַפְּצִים
לְהַתְעַדּוֹת בִּיקָר תִּפְאַרְתּוֹ .
חֲבַב חוֹרֵב מְהִרֵי אֲדָמָתוֹ : חָמַד
אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ : קָרְאָתָהּ לְעֵנְיוֹ
מְרוֹם גְּבוּרִים . לְהִנְחִיל הַתְעוּדָה
לְעַם כְּמֵהֵימָן . מְאוֹד נֶעְלִיתָהּ
עַל כָּל אֱלֹהִים . וּמֹשֶׁה עָלָה
אֶל הָאֱלֹהִים :

furcht an Geist und Körper, makelrein, und ein Geheimniß, nur den himmlischen Engelschaaren eigen, wurde ihnen offenbar; indem sie die That vor dem Inhalt angelobten, da sprachst du: „O möge doch dieser Sinn ihnen ewig bleiben! mir immerfort Ehrfurcht zu weihen! daß es ihnen wohlergehe durch ihre ganze Lebenszeit. O! daß mein Volk mir stets gehorche, und sich auf meinem angewiesenen Pfade auszeichne, dann würden sie standhaft bleiben, und sich ihrer Unschuld rühmen können; ich würde vor ihnen her die Feinde strecken, und meine strafende Hand gegen Feinde und Widersacher wenden. — Israel würde Hülfe finden vom Ewigen durch ewiges Heil, sie würden nie beschämt, nie zu Schanden werden. O, du Herr! unfehlbarer Schutz! Laß sie wandeln im Lichte deines Angesichtes immerdar! gib ihnen ferner deine Lehre kund, und Einsicht, sie zu begreifen, würdige sie eines glückseligen Lebens und der immerwährenden Erhaltung, und du, Allerhöchster! richte deine Residenz in ihrer Mitte auf.

Ewig Lebender, Furchtbarer, Höchster und Allerheiligster!

Er setzte Zeugnisse ein in Jakob, und offenbarte in Israel die heilige Lehre; sie ist ein Erbtheil der Gemeinde Jakob's, von ihm dem Heiligsten.

הַיּוֹת אֲשָׁמִים כְּמַעַט מִפְּנֵיהֶם
אֲכַנִּיעַ שׁוֹמְמִים. וְאָשִׁיב יָדַי עַל
אֹיְבִים וְקָמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ
בֵּי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא
בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה
אֲדוֹן הַצּוּר תָּמִים. בְּאֵזֶר
פְּנֵיךָ יִהְיֶה לְאֹרֶךְ יָמִים פֶּתַח
דְּבָרֶיךָ רַחֲמִים בְּחַבּוּמִים.
וּתְזַכֶּם לְהַיּוֹת חַיִּים וְקָמִים.
וּבְתוֹכֶם תִּשְׁכַּח רָם עַד רָמִים:
חַי וְקָיִם נוֹרָא וּמְרוֹם
וְקָדוֹשׁ:

ח"ק וְיָקָם עֲדוּת בְּיַעֲקֹב.
וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקּוּב
מוֹרְשָׁה קָהֵלַת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

קבל שְׁבוּיֹת מְרוֹם לְקַחְהָ
כְּהַיּוֹם. מְצוֹתֶיהָ וְהוֹרִיזוּתֶיהָ
מִפִּי אִיּוֹם. מִמְדַּבֵּר נְתוּנָה
לְיוֹצְאֵי פְדִיּוֹם: מֵאֵמֶר וְצוּרֵי
וְעוֹנֵשׁ וְאַזְהָרָה. חוֹק וּמִשְׁפָּט
בְּרִית וְתוֹרָה. נוֹעַם הִגָּאֵר דְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה: עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחֵר

Die im Himmel fest verschlossene Lehre, sie wurde einst an diesem Feiertage errungen, ihre Gebote und Weisungen kamen aus dem Munde der Gottheit; sie wurde auf einem freien Raume einem freien Volke überliefert. Sein Wille, sein Gebot, Strafe und Warnung, Gesetz und Recht, Bündniß und Religion, dies alles enthielt der liebliche Ausdruck der zehn Gebote, sie folgten wohlgerichtet nach einander, und schlossen sich wohlgeordnet an einander; jene beiden Tafeln, geschrieben auf beiden Seiten, die Schrift war eine Schrift des Allmächtigen, unvertilgbar; er grub sie selbst ein, Spruch gegen Spruch, nach Sinn und Bezeichnung stellt er fünf gegen fünf. Als mit Lieblichkeit der Ausspruch: ich bin! ertönte, erschien die Warnung: „du sollst nicht morden.“ Beide Sprüche stehen in sinniger Verbindung; denn fällt der Mensch in das Verbrechen des Blutvergießens, dann frevelt er gegen das Bild der Gottheit, denn in seinem Ebenbilde hat Gott den Menschen geschaffen. Im zweiten Ausspruche verbietet er das Götzwesen, und als Seitenstück erschien das Verbot der Unkeuschheit; auch diese stehen in gegenseitiger Bedeutung, der Götzdiener gleicht der buhlerischen Dirne, welche statt ihres Mannes, Fremde in ihre Arme schließt. Er verbot den Namen des Allwissenden vergeblich auszusprechen, und als Seitenstück den Diebstahl in nachdrücklicher Warnung, indem Diebstahl, Mord und Ehebruch, falschen Eid zur Folge haben. Nun befohl er des Ruhetags eingedenk zu sein, und als Seitenstück erschien das strenge Verbot: du sollst nicht falsch zeugen! denn dur

זה. ויצמורים מהזה אל מהנה. לוחורת כתובים מזה ומזה: והפכתב מכתב אלהים דאששה. תקקם זרה כנגד זה לדדשה. כונם והתום חמשה מול חמשה: נועם אנכי השמיע במאמר. כנגדו לא התרצה הזהיר במשמר. זה ער זה להבין ולגמר: בהכשל יצורים לשפוד דם. כאלו ממעטים דכות בהזידם. כי בצלם אלהים עשה את האדם: רמו לא יהיה בשני דבור כנגדו לא תנאף הזהיר לצבור. על אופניו דבר דבור: יגיד ויזכיר עלי כופרים. דומים דאשה מנאפת מאחרים. תחת אישה תקח ארת זרים: צנה לא תשא לשוא שם כליות חוקר. כנגדו לא תגנב הזהיר להתיקר. הגנוב רצוח ונאף והשבע לשקר: חוה זכור את יום השבת. כנגדו לא תענה הזהיר במשיבת. פן תשקר ותוציא דבת: קריאתם יזכיר לו ללו לדון כל מחלל יום קדש בודון. כאלו מעיד עדות

die Lüge bringst du Unheil hervor. Beide Aussprüche stehen in sinniger Verwandtschaft; denn wer den heiligen Tag muthwillig entweiht, legt gleichsam ein falsches Zeugniß gegen den Herrn ab; wer aber die Feier des Ruhetages nicht entweiht, bezeugt zugleich, daß der Herr das Welt-All in sechs Tagen gegründet hat, und ihr sollt ja meine Zeugen sein, spricht der Ewige, daß ich der Schöpfer bin. Nun bezeichnete er das Gebot jener Ehrfurcht, welche ein gebildetes Volk gegen Vater und Mutter auszuüben schuldig ist; denn wer es befolgt, den wird nie eine Unglücksfunde in Furcht setzen; und als Seitenstück befahl er: du sollst nicht gelüsten nach dem Hause deines Nächsten, nach seiner Magd, seinem Knechte, seinem Ochs und Esel und nach dem was er sonst besitzt. Die gegenseitige Stellung dieser Sprüche verkündet dem Lüfternen einen unvermeidlichen Fall; es wird ihm ein ungehorsamer Sohn geboren, der ihm einst fluchen wird. — Das ist der sinnige Inhalt der zehn Gebote, welche auf den köstlichen Tafeln eingegraben waren; sie wurden von Mund zu Mund ausgesprochen, und unter Donnerstimme verkündet, die aufmerksamen Zuhörer wurden gleichsam entzündet von dem flammenden Tone, und äußerten (dem Moses:) wir halten es nimmer aus, ferner zuzuhören, tritt du hinzu und höre! — Der ewig Lebende gewährte, was sie wünschten; sie wurden heilig, sie wurden selig genannt, als er sprach: sie haben wohl geredet.

שָׁקֵר בְּאֵדוֹן : בְּשִׁמּוֹר יָצִיר
שֶׁבֶת מַחְלֵל . מַעִיד כִּי לְשֵׁנָה
עוֹדֵם שְׂכָלֵל . וְאַתֶּם עַדִּי נִאֵם
” וְאַנִּי אֵל : רָשָׁם מִצֹּת כְּבֹד
לְעַם נִבְרָא . אָב וְאִם מְכַבֵּד
בְּמוֹרָא . מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא
” רָא : אוֹמֵר לֹא תִחַמַּד שֶׁת
לְנִגְדוֹ . בֵּית רַע וְאַמְתוֹ וְעַבְדוֹ
שׁוֹרוֹ וְחַמּוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ : בְּאֵר
מֵאֵמֶר לְמֵאֵמֶר לְמוֹלוֹ . יְגִיד
עַל רֵיחוֹמַי לְהַכְשִׁילוֹ . סוֹפוֹ
לְהוֹלִיד בֵּן שָׁחוּא מְקַלְלוֹ :
וְאֵלּוֹ עֵשֶׂר תֵּהֲדַבְּרוּת
הַכְּלוּלוֹת . נִחְרַתוּ עַל הַלּוּחוֹת
הַמְּעֵלוֹת . וּמִפֶּה אֵל פֶּה
רוֹשְׁמָעוּ בְּקוֹלוֹת : נְבוֹנִים
שׁוֹלְהֵבוּ מִלֵּב הַפִּשְׁמָע .
קָרַב אֶתְּהָ וּשְׁמָע : חֵי הוֹדָה
לְאֲשֶׁר אָמְרוּ . זְכוּ קְרוֹשִׁים
וּמִשָּׁם נִתְאַשְׁרוּ . כְּנֶם הַטִּיבוּ
אֶת אֲשֶׁר דִּבְרוּ :

קו"ח וַיִּקָּם עַדוֹת בְּיַעֲקֹב . וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקְוֹב .
מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב . קְרוֹשׁ :

אל נא לעולם תוערץ. ולעולם תוקדש. ולעולמי
עולמים תמלוד ותתנשא: האל מלך נורא מרום
וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו
נצח. נוראותיו שיהו ספרו עזו. פארוהו צבאו.
קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח תוקף תהלורת
תפארתו:

ס"ק באשר נגלית לאבותינו ביום הזה. בן נזכה
שכינתך לחזה. ונאמר הנה אלהינו זה. קדוש:

ובכן יי קנני ראשית דרכו:

שעשוע יום יום מראש אמנה. קדם מפעליו אלפים
שנה. אז ראה ויספרה חקרה והכינה: בימינו תקקה
ובחיקו נתנה. הלא חכמה תקרא ותבונה. בראש
מרומים קולה נתנה. אקייכם אקרא בעלי אמונה. שמעו
בינגידים אדבר להכינה. מפתח שפתי מישרים ונכונה.
בצדק כד אמרי פי בלי תואנה. כלם נכוחים לידעי
בינה. קחו מוסרי ואל כסף ותבונה:

מקדמי קדם מראש נסכתי. באין תחום ומעין
נתהקלתי: בטרים הר וגבע נתחוללתי: בהכינו שמים
שם הייתי: באמצו שחקים עמו נמצאתי: אני חכמה
ערמה שכנתי. משחרי ימצאוני ואהבי אהבתי.
מחרוץ ומפז נבחרה תכונתי. באורה צדקה ומשפט
התהלכתי יסורו אלי חסר לב ופתי. ללחום בלחמי
ולשתות יין מסכתי. כי עושר וכבוד נמצא אתי:

עצתו מרחוק אמן לאמני. חקות שמים וארץ שם
למעני. ראשית דרכו בחדר קנני. ומצוף דבש ונופת
המתיקני. זהב ופנינים לא יערכוני. כי כל ביתי לבוש

שְׁנֵי. לְוִיַּת הַיָּם וְרִפְאוֹת נְתַנְנִי. יְדֵי וְכַפֵּי לְפָרוֹשׁ לְעֵנִי. פִּי
פְתוּחַ בְּחַכְמָה וּבְשִׁכְלֵי חֵבְמִנִי. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנִי.
מְבוֹחַ מִבְּחֵי וְעָרוֹךְ שְׁלֵחֲנִי. אֲזַרְךָ יָמִים וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֵלִי
וּבִמְיָנִי:

וּבְעֲצָתִי נוֹעֵץ רוֹכֵב כְּרוּבִים. מְמַדֵּי אֶרֶץ שָׁם וְדַבֵּק
רְגָבִים. שָׁמַיִם נֹטֶה וַיֵּשֶׁם סִתְרוֹ עָבִים. שָׁמֵשׁ הַזֹּרִיחַ וְצֶדֶק
יָרֵחַ וְכוֹכְבִים. וְהַדְּשִׂיאַ וְהַזֹּרִיעַ אֲלֵנוֹת וְעֹשֵׂבִים וְהַשְּׂרִיץ
הַגִּים וְעוֹפּוֹת וְחַגְבִים. וְחַיָּה וּבְהֵמָה וְכָל פָּרִים וְרִבִים.
וַיֵּצֵר בְּכַפּוֹ רֵאשִׁי לְכָל נְצִיבִים. בְּהַבְרָאוֹ כוֹנֵנוֹ תַפְסִים
וְנִקְבִים. וַיַּמְעֵט מֵאֱלֹהִים חֶסְרוֹ בְּאֵהָבִים. וְכָבוֹד וְהַדָּר
עָפְרוֹ בְּשִׁגְוִבִים וְהַמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשָׂיו הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים:
נוֹעַם אֶבֶן יִקְרָה שֵׁשֶׁת מְסוּבָתוֹ. בְּצִלְמוֹ רִקְמוֹ וְהַפְּאִיר
תְּמוּנָתוֹ. וּמִקְצֵה עַד קֵצֵה הַקִּים קוֹמָתוֹ. וְחָלָה לוֹ מִשִּׁכְלֵי
תְּבוּנָתוֹ. וּבְמַלְתַּת לְשׁוֹן הַפֶּלֶא דְבָרָתוֹ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹת
לְכָל בְּרִיתוֹ. וְעַד כָּל יְצוּרִים הִיָּתָה אִמָּתוֹ. וּבְעֵדֵן גֵּן
הִיָּתָה חֲנִיתוֹ. וְלֹא הִמְתִּיקֵנוּ בְּפִי הִיָּתָה תְּאֹתוֹ. עַקֵּב
הַיּוֹתוֹ. רֵאשִׁי עֲפָרוֹת אֲדָמָתוֹ. חֲקוֹתֵי וְתוֹרוֹתֵי לְהַגּוֹת
בְּאִמְרָתוֹ. וְנוֹעַם מִשְׁפָּטֵי צְדָקָי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרֵי מַעֲשָׂהוּ זָר מַעֲשָׂהוּ. לֹא שָׁמַר צוּוֵי וַיִּפְרָהוּ.
בִּיקָר לֹא גָן וַיִּגְרָשֶׁהוּ. וְנִמְשַׁח כְּבִהְמוֹת נְדָמָה מִקְרָהוּ.
בְּאֲכָלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ. לְבַלְתִּי אֲכֹל מִמֶּנּוּ
וְלִשְׁעֵמָהוּ: וְהִרְצָתִי אֲמַרִי לְפָנָי בּוֹרָאָהוּ. לֹא חֲפָצְתִי בּוֹ
כִּי מָרִי הוּא: בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עָמַד לְקִימָהוּ. וּבְקִצּוֹת
תְּלַתֵּי אֶיךָ יַעֲמוֹד הוּא בְּחֶסֶד לֵב יָמוֹת בְּלִי לְחַחִיָּהוּ.
לֹא נוֹכַל לְהִדְבֵק אֲנִי וְהוּא:

דְּבוּ שָׁנִים וְהִלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הָיִיתִי אֲצוּרָה בְּמְרוֹמֵי
דִּירוֹת. בֵּין אֲרָאֵלִי מוֹהֵר אֲמָרוֹתֵי מְהוֹרוֹת. וְעָמַד אִישׁ

צדיק תמים בדורות מִיִּשְׂרָאֵל מִעַגְל וּמִסְלוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵת
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכוֹשְׁרוֹת. מִנְחָם. מִמַּעַשׂ וּמִמַּעֲבָד
מְאֹרוֹת וּבְשִׁטָּף זַעַם נִחַלֵץ מְצָרוֹת. בְּצֵאתוֹ לְרוּחָה
מִתּוֹךְ מִסְגְּרוֹת. הַקְּרִיב קֶרְבֵן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת. מִכָּל
חַיָּה וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת שָׁהָרוֹת. וּרְצָה לְדַבְּקוֹ בִּי אֲמָרוֹתֵי
לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכַּר נִפְרְדָה תְּאוֹתוֹ. מִמַּטְעֵי כְרָמוֹ הַרְוָה
שְׂתִיתוֹ. וּנְתַגֵּל בְּאֶהְלוֹ וּגְדָה נִבְלוֹתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנָם וּרְאָה
עָרוֹתוֹ. וַיִּקַּץ מִיִּנּוֹ וַאֲרָרוּ בְּקִלְלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים קָאָחִיו
הָיוּתוֹ. בְּעֵשׂוֹתוֹ כָּכָה מֵאִסְתִּיו לְשִׁנְאוֹתוֹ. וּנְמַתִּי לְצוּרֵי
לֹא אֲחַפּוּץ קֶרְבָתוֹ. כִּי בְשִׁכְרוֹתוֹ יֵצֵא מִדַּעַתוֹ. וַיִּפְר
חֲקִי וַיִּקְרַב מִיתָתוֹ. לֵץ הָיִן הוֹמָה בְּשִׁתּוֹתוֹ. כָּל שׁוֹגָה
בּוֹ לֹא יִרְבֶּה חֲכָמָתוֹ:

צָדֵק לְעֹשְׂרִים הָעִיר מִמְזֻרָה. בּוֹרְאוֹ הַכִּיר לְשִׁלוֹשׁ
אֵיתָן הָאֲזָרָה. וּכְתַת וְשִׁבְר אֱלִילֵי תְרַח. וּמִבֵּין חֲשָׁכִים
אוֹרוֹ זָרַח. וּמִבֵּית מוֹלְדָתוֹ גָּלָה וּבְרַח. וְהַצְלִיחַ בְּלִכְתּוֹ
וּכְחֻבְצֵלַת פְּרַח. אֵשׁ לְנֹטַע וְהָעוֹבְרִים הָאֲרַח. וּבְקוֹצוֹ
אֲרָץ רִיחוֹ הִירַח. וְתוֹעֵי דָרֶךְ הַסְּלִיל בְּאוֹרַח. יִתֵּן לְפָנָיו
גּוֹיִם וּמַלְכִים הַבְּרַח. וְשִׁמְר תּוֹרוֹת וּבְמִצּוֹת טְרַח. וּגְבַר
בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמְזֻרָח:

חֲבַב וּנְחַשֵׁק בְּשִׁמְרוֹ אֲמוֹנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר נִצְרָף
לְבַחְנָה. וּמִצָּא שִׁכְר בְּטַנּוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִתְחִיל בְּמִצּוֹה
נִתְנָה לְשִׁמּוֹנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעַ עוֹנָה. אֲמוֹן
שְׁעֵשׂוּעִים לְהַנִּיתָן בְּמִתְנָה. וְגַם אֲנִי נִרְצִיתִי בּוֹ
לְהִתְחַתְּנָה. לוֹקֵי גַם בְּמָה יֵאָדַע כִּי אִירְשָׁנָה. וְשִׂאֵל
אוֹת קְהוֹדִיעוֹ נִכּוֹנָה. וְגַרְם גְּרוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
בְּפִרְדֵּי לְעֵנוֹת עֵדֶת מִי מָנָה. אוֹ חֲדַלְתִּי בְּאֲרָץ לְשִׁכְנָה:

קָם בָּנוּ תַחֲתָיו וְהוֹשֵׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוּ הַלֵּךְ
 בְּמִישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם. וּבְקָרְבָן
 גִּיחוּחַ הוֹעֵלָה בִּבְרוּרִים. וְנִרְצָה בְּכִלֵּי וְשִׁלְמֵי אֲמֹרִים.
 וְזָרַע וּמִצָּא מֵאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיל וְהִנְעִים
 אֲמָרִים. וְחִפֵּץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוֹסָרִים. וְגַם אֲנִי
 אֶהְבֵּתִיו וְחִמְדָּתִיו מִנְעוּרִים. לֹאִי שְׂאֵתוֹ פְּנֵי עוֹזֵר
 בְּעוֹכְרִים. וּבְעֵשְׁנוֹ נִעֲשֵׂן וְהִכְהָרָה מְאֹרִים. בְּעִבּוּרוֹ
 נִמְנַעְתִּי לְהוֹדֵעַ בְּשְׁעָרִים:

חֲבִיזוֹן עוֹן שְׁכַנְתִּי בְּמַחְמֵד. לְאָרֶץ לֹא יִרְדָּתִי לְהַתְלַמֵּד.
 וְעַמֵּד אִישׁ תָּם וְתִאֲוֹתֵי חֵמֵד. יוֹשֵׁב אוֹהֲלִים עֵתוֹתֵי
 לְהַתְמַד. בְּרָכָה יִרְשׁ וְלִגְבִיר הוֹעֵמֵד. זָרַעוּ לְהַרְבּוֹת
 בְּחוֹל לֹא יִמַּד. וְרוּחַ גְּדִיבָה סִמְכַתְּהוּ לְהַצְמֵד. בְּתַמּוֹ
 הַלֵּךְ וּבְכִשְׁרוֹ עֵמֵד. יוֹצְרוֹ אֶהְבּוּ וּבִיעֵינִי נְחַמֵּד. וַיִּזְרְנֵי
 הֵנָּה זֶה נְעִים וְנַחֲמֵד. וְנֶאֱחָה לוֹ בְּהַגְיוֹנְךָ דְקָמֵד. יִתְמוּד
 דְבוּ דְבַרְיָךְ וּבְסוּדְךָ יוֹעֵמֵד:

זָדָהִיָּה וְנָכַר וְאִישׁ אֲמוּנָה. וְרֵאוּי לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּמַתָּן
 צְפוּנָה. אֲבָד לֹא שְׁקָט וְלֹא הוֹפְנָה. בְּבֵית אָבִיו לֹא
 נָח מִתְלוּנָה. אֶחָיו מִתְנַחֵם לְהַרְגוֹ בְּשִׁטְנָה. עֵמֵד מִפְּנֵי
 וַיִּלֵּךְ פְּדָנָה. בְּמַקְלוֹ עֵבֵר וַיִּבְאֵ חֲרָנָה. בְּאִשָּׁה שְׁמֵר
 עֲשָׂרִים שָׁנָה. בְּגִדוֹל בָּנִים נִטְרַח בְּאִגְנָה. נִמְכַר פּוֹרַת
 לְתֵאֵלָה וְדַמְגִינָה. וּבְשֵׁנֵי רַעְבוֹן יִרַד גּוֹשְׁנָה. לִכְן לֹא
 נִפְדָּתִי בְּגוֹרְלוֹ לְמָנָה:

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמַן. וְשָׂר בְּעֵנֵי עַם לֹא אֶלְמָן.
 וַיִּקָּם מוֹשִׁיעַ רוּעָה נְאֻמָּן. תַּחֲלַת צֵאתוֹ מִצְרֵי טָמָן. וַיִּד
 בְּמִצְרַיִם כָּל אֱלִיל וְחַמָּן. וַיִּכְחַד כָּל גְּבוּר שָׂר וּמִשְׁמָן
 וְהִגִּיה אֹר וְהֵאִיר אֲשָׁמָן. אֲסִירֵי עוֹנֵי לְיִשְׁעַ זְמָן. יָם
 הָעִבְרִים וְהַסִּיעֵם לְתַחוּמָן. וְהִגִּין לְמוֹשְׁלוֹ וְהַמְטִירָם מָן.

הכה צור ויזוכו מימיו ואוה להנחילם מעשי ידי אמן:
 ובירה השלישי לחופש לצאתם. באו לחורב כל
 מקהלותם. ונגד הדר היתה חניתם. הסכימו דעתם
 והשו עצתם. ומשה עלה והושם כחותם. ונצטוה קך
 אל העם קדשתם. היום ומחר צוהו פרישתם. ויום
 אחר חוסף לטהרתם. וסדר ענינם ומצות הגבלתם.
 ובנה מזבח וברת בריתם. והקים מצבות כנגד שבטי
 תם. וקדש את העם ויכבסו שמלותם.

אזי בשלישי בהיות בקרו. מלך במסבו הופיע ביקרו.
 רבותים אלפי שנאן משנני פארו. ויהי קולות וברקים
 והזריח אורו. קולו בכחו וקולו בהדרו. ורוח סערה
 עושה דברו. וענן כבד פסה על הרו. והצורים נתצו
 הרים בעקרו. הולך וחזק קול שופרו. חוצב להבות
 ארזים בשברו. קול יי יחיל מדברו. וכלו אומר כבוד
 בפאר דברו:

מתפארת הייתי ביום חתונתי. הנה בא קצי והגיע
 עתי. להודיע יפיי ולהגיד תפארתתי. יצא טבעי ותתעלה
 הפתי. ידעו הכל מה מלאכתי. צדק ומשפט בתוך
 נתיבתי. עומק חכמתי וסוד בינתי. יבינו שכרי ענשי
 ואזהרתתי. ערך שלחני וסגר מסגרתתי. תקין אצבעותי
 ורב פעולתי. כי עד עתה. במרומים שכנתי. והיום
 באדם מתגות לקחתי:

ציר אמונים נתעלה בכחירים. בצנת שלג ביום
 קצירים. חכם עלה לעיר גבורים. ויורד עוז מבטחה
 להדורים. אמרים נעימים מפנינים יקרים. וקבלם
 מימין יוצר הרים. וצבאות קודש עונים ואומרים. מרם
 נשמע אנו שומרים. ושמעו מפיו עשרת הדברים.

וּפְחַדוֹ וְרַעְדוֹ מֵרַעְמִים כְּבִירִים. וּפְתָחוּ וְעֲנוּ כָּל הַיְצוּרִים.
 ייֵעֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרִים: ^{סז} וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעַם.
 בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נֹעַם. וּנְתַמְנָה צִיר רָעַם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן
 הַהָר אֶל הָעַם:

וּבִבְנֵי. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הַהָר אֶל הָעַם:
 אֱלוֹהֵי מִסְכָּל בְּהוֹר אֲפֹדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי זֶהָב עֲמוּדִים.
 גְּרוֹן עָנוּק לְשׁוֹן לְמוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים כְּאוֹפֵן
 שְׁקוּדִים. הַמְשׁוּלִים לְשֵׁלֶשׁ מִשְׁקִים נְחֻמָּדִים. וּבְפָחוֹת
 שְׂבִיבִלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמָדִים. זֹנְחִים הַגְּבוּהָ וְלִנְמוּד
 יוֹרְדִים. חַיִּים וְרַפְאוֹת לְמוֹצָאֵיהֶם מֵעֲמִידִים. מִזְהָר
 בְּעֵלִיל שְׂבַעֲתִים מְנַקְדִים. יְקָרִים מְזַהֵב וּמִפְנִינִים
 נְחֻמָּדִים. כָּל חֲפָצִים לְנִגְדָם בַּל נְמַדְדִים. קָח טוֹב
 וּמוֹסָר מִגִּידִים. מִתֵּק וּמִרְפָּא לְעֲצָמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים
 מֵאֵשׁ יוֹקְדִים. סֵם חַיִּים לְבָהֶם מִתְּכַבְּדִים. עֲזוּבֵיהֶם
 עֲזוּבִים וְחֻזְבְּקֵיהֶם מְכַבְּדִים. פְּלִפּוּלָה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
 מִתְּלַמְדִים. צוֹרְפֵיהֶם מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים. קוֹנֵיהֶם
 לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים רַב טוֹב הַצָּפוֹן לְחֲסִידִים. שׁוֹמְרֵיהֶם
 יִצְלוּ מִכָּד פְּחָדִים. תּוֹמְכֵיהֶם מֵאֲשָׁרִים וּבוֹזֵיהֶם מִלְּפָדִים.
^{סז} מִלְּפָדִים לְפִידִים וּבְרָקִים נוֹגְהִים. בְּתַתּוֹ
 קוֹל עֲזוֹ מִשְׁמֵי גְבוּהִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ כְּדוֹנָג נְמַקִּים. שְׁחוֹ גְבַעוֹת
 עוֹלָם הַמְצוּקִים. רַבּוֹ רַעְמִים וְגַבְרוֹ זְקִים.
 הוֹלֵי קוֹלוֹת מְשָׁנִים וְחֻזְקִים. צִפְצוּף הַדְּבוּר
 בְּנִצּוּצֵי בְרָקִים. פְּשִׁישׁ מְפּוֹצֵץ סְלַעֵי נְקִיקִים.

עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם מִתְחַלְקִים. סוּד יִרְאִים
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים. נוֹתְנֵי הוֹלָה שׁוֹפֵר
 מִתְחַזְקִים. מִשָּׁה יִדְבֵּר וְהַכֹּל שׁוֹתְקִים.
 לְעַמּוֹ הַנְּחִיל מִדְּבַשׁ מִתּוֹקִים. כּוֹשֵׁר אֲמוֹנַת
 עֵתִים חֲשׂוֹקִים. יִדְעֵת חוֹסֵן וְיִשׁוּעַת נְזִיקִים.
 מַעֲמֵי חֲכָמָה וְדַעַת מְפִיקִים. חֲנֹס נְתָנָם גּוֹזֵר
 וּמְקִים. זָכָם בְּמִתְנָדָה לְכוּ דְבָקִים. וְכֹלֹ
 מִחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מִמִּתְקִים הַשְּׁמִיעַ אֲנֹכִי בְּרֹאשׁ
 פְּרָקִים. דֶּרֶךְ בְּעִשׂוֹת בְּמִים עֲמוּקִים. גְּבוּר
 נִגְלָה וְנִלְחָם בְּמִצּוּקִים. בְּתַתּוֹ בְּסִנֵּי דָתוֹת
 וְחֲקִים. אֲזִי בְּרַחֲמֵן נִגְלָה מִשְׁחָקִים.
 מִשְׁחָקִים הַבְּרַקָּת נִוְגְהִיָּה. וְהַשְּׁמַעַת
 לְעַם כְּמִהִיָּה.

קו"ס אֲנֹכִי יי אֱלֹהִיָּה:

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וְאָדָם בְּרִאתִי. בְּרִיחַ וּדְלָתִים לַיָּם
 שָׁמַתִּי. גְּלִיתִי שַׁחַר וּנְשָׁף וּבּוֹקֵר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזוֹן קוֹלוֹת
 פְּלִגְתִּי. הָאֹזֶר וְהַחֹשֶׁף בְּמִקּוֹמָם שִׁבְנֹתִי. וְהָאֶרֶץ
 וּמִלֵּאָה לְכַבּוֹדִי יִצְרֹתִי. זִרְיַחַת מְזֻרֹת בְּעֵתָם הוֹצֵאתִי
 חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאֶרֶץ מִשְׁטָרָם שָׁמַתִּי. מִזֶּפֶל שָׁקֵר בְּשִׁטְף
 הָאֲבֵדֹתִי. יוֹרְדֵי בִקְעָה לְשׁוֹנָם בְּלִלְתִּי כְּדָרְלַעֲזוֹמֵר
 וְעוֹזְרֵי הַבַּיִתִּי. לְעַמֶּק יְשׁוּהָ לִילָה חֲלַקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקֵדַת
 יָחִיד רִאִיתִי. נֶדֶר נְדָרְתִּי בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. שָׁר אֶל מִלְּאָךְ
 בְּעוֹרוֹ הָיִיתִי עַמּוֹ מִדְּבַר לְרוֹדְפוֹ הוֹהֵרְתִּי. פִּתְרוֹסִים
 בְּעֵשֶׂר מְבוֹת מִחֲצֵתִי. צְבָאוֹתֵיכֶם בְּעֵצָם הַיּוֹם גָּאֵלְתִּי.

קָרַעְתִּי יָם סוּף וְאַתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רְאִיתֶם בְּעֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. שִׁדְדַתִּי מִזֶּנֶב וְחִילוֹ חֲחַלְשִׁיתִי. שִׁבַּרְתִּי
 קוֹדֶשׁ לָכֶם הִנְחַלְתִּי. תִּרְגַּלְתִּי וּבְכַנְפֵי נֶשֶׁר נִשְׂאֵתִי.
 תִּזְקַף שְׁלֹשׁ מִתְנֹות לָכֶם נָתַתִּי:

יִזְן נָתַתִּי לָךְ תּוֹכְחוֹת מוֹסְרִים. הִשְׁמַר לְבַל תִּמְטֶה
 אֲשׁוּרִים:

ק"ח לא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם:

תַּעֲתוּעִים הֵמָּה מוֹסֵר הַכָּלִים. שִׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא
 מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם לְבָם הַתּוֹלִים קִצָּף מוֹסִיפִים
 וְחֶמָּה מִגְדִּילִים. צוֹרֵת חֶמָּה וְלִבָּנָה נוֹטְלִים. פְּלִשִׁי
 עַב וְתִבְנִית מִזּוֹלִים. עֲצָבִים בְּתִבּוֹנָם מַעֲשֵׂה כִשְׁוִילִים.
 סוֹגְדִים לָהֶם וְאֵלֵיהֶם מִתְפַּלְלִים. נוֹתְנִים לָהֶם כְּבוֹד
 וְהַלּוּלִים. מִשְׁתַּחֲוִים לָמוֹ וּמִשְׁאֲלוֹתֶם שׁוֹאֲלִים. לֹא
 יָשִׁיבוּ לְלִבָּם וְאִינָם מִשְׁכִּילִים. כִּי יִרְאֶתֶם פְּגָרִים
 אוֹמְלָלִים. יִצְעֲקוּ אֵלֵיהֶם וְאִינָם נִצּוֹלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם
 וְלִבּוֹתֶם סִכְלִים. חוֹכִים יִשׁוּעָה מֵאֲשִׁים וְאֵלִילִים.
 זְנוּחִים תַּעֲוִבִים שְׁקוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר
 הַכֹּל אֵל אֱלִים. הַמּוֹן מֵיָם נוֹתֵן וּגְשָׁאִים עוֹלִים. הִכְרוּ
 מִקִּים וַעֲצַתוֹ יִשְׁדִּים: גּוֹעַר בָּיִם וַיַּחֲמוּ גִלִּים. בּוֹ תִדְבְּקוּ
 וְעַדִּיו הָיוּ מִיַּחֲלִים. אוֹיְבֵיכֶם יִפִּיל חֲלָלִים חֲלָלִים:

יִזְן חֲלָלִים אִפִּיל כָּל שׁוֹכְחֵי הַשֵּׁם. הִשְׁמַר פֶּן תִּבְשַׁל
 וְתֵאשֵׁם:

ק"ח לא תִּשָּׂא אֶת שֵׁם:

אֲמַתִּי שְׁמוֹ הַמְּפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְרוּ אֲרָצוֹת
 וּנְשַׁעוּ רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרַבְּעִים. דְּבָקוּ
 בְּחוֹתְמוֹ הַיּוֹת נִקְבְּעִים. הַזֹּכֵר עַל הַיָּם וְנִעֲשֶׂה בְּקִיעִים.
 וְעַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים. זָכַר קֹדֶשׁוֹ בּוֹ יְרוּצוּ

נושעים. הוצב להבות ומפוצץ סדעים. מהור עינים
 מראות רעים. יצוריו בוחזן בכל עתים ורגעים. כלות
 בחמה בו נפשעים. להביא שבר לחטאים ופושעים
 מפירי חוק ולשקר נשבעים. נלכדים בעונם וכזונם
 נתבעים. שונאי תוכחות ומוסר פורעים. עברות
 יוכלו וברזגו שבעים. פוקד עון אבות על שלשים
 ורבעים. צומת לבקרים כל רשעים קנוא ונוקם
 וקובע קובעים. רואה וצופה מזכים ורעים. שמור
 והזהר מארר פגעים. התירא מלשא לשוא שם תמים
 דעים:

מזן תמים דעים דבר בקדשו. והזהיר על מורא
 מקדשו:

קו"ח זכור את יום השבת לקדשו:

תשלום כל מעש וגמר מלאכה. שבת מנוחה
 וקדוש ברכה. רגל להשיב ולמעט הליכה. קרוי
 עונג לכבודו כהלכה. צעד תחומיו ארפים לילכה.
 פסיעה גסה בו בלי להלכה. ערה הכנתו בשישי
 לערכה. סעודות שלש מצותו ערוכה. נכפל בלחמו
 לענוגה ורכה. ממרה נתו כדת וכהלכה. דאור
 הושם עליו לסמכה. כי לשה מלאכתו נערכה.
 יציאותיו ורשויותיו בלי להפכה. מורה משא בו
 לחשכה. חלול מזיד לסקילה למשכה. זכירה ושמירה
 עדיו תנוכה. ומעין העולם הבא מתקו להנכה.
 הנוצרו ינצל משלוש מבוכה. דין ענשו ואזהרתו
 חתוכה. גמול משכרתו מאתי תמוכה. ביני וכין אום
 המבורכה. אות שמתי כי לי הממלכה:

חַיֵּי הַמַּמְלָכָה הַמְּלִיכָנוּ בְּנֵאמָהּ. וְתִזְכֶּה לְאוֹרֵךְ יָמֶיהָ:
 קו"ח כְּבֹד אֶת אָבִיהָ וְאֶת אִמָּהּ:

אוֹמֵן וּמִיִּנְקַת בֶּדֶךָ מִתְעַסְקִים. בְּשִׁלְךָ תִּחְלָה
 בְּאוֹזֵר דְּבָקִים גְּעִירֵי שְׁוֹעַ וְתַחַן מְפִיקִים. הוֹרְשִׁים
 לְצוֹרֵם הַיּוֹת בֵּן חוֹבְקִים: הוֹשָׁתְפוּ שְׁנֵיהֶם עִמּוֹ
 עֲסוּקִים. וְנוֹצְרֵת וְנוֹלְדֵת לְעֵתֵי חֻקִּים. זְכוּיָהּ וְהִבִּיאֹהָ
 בְּבִרְיֵת לְהֻקִּים. תִּבְקוּהָ בְּרַבִּים וְשָׂדִים מְנִיקִים.
 מִרְיָהּ חֻקֵּיהָ זָנִים וּמִשְׁקִים. יִגִּיעַת עֵמָלָם עִמָּהּ
 מִחֻלָּקִים. כּוֹשֵׁר וּמוֹסֵר מִחֲנֻכִּים וּמִחֻזְקִים. לְשׁוֹן
 לְמוֹדִים וּדְבָרִים עֵתִיקִים. מִתְקַנֵּים לָהּ עֵזֶר וּלְהַשִּׁיֵּאָהָּ
 זוֹקְקִים. נוֹשָׂאִים פֶּלֶךְ עֲבוּרָהּ וְלֹא לְזוֹעֲקִים. סְמִכָם
 בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּהּ וּבְתַפְנוּקִים. עֲנָדָם בְּכִסּוֹת נְקִיָּה
 בְּחִשּׁוּקִים. פְּנֵה לְגַעְרָתָם לְבַל יְהוּ מְצוּקִים. צִפְרָה
 לְמוֹסְרָם וְלֹא תִרְדֶּף רַקִּים. קִיָּם כְּבוֹדָם וּמוֹרָאָם
 בְּחֻקִּים. רְבוֹת אוֹרֵךְ יָמִים וּמַעֲוֹן מְנִיקִים. שְׁוֹם
 לְכְבוֹדוֹ וְלְמוֹרָאוֹ גּוֹזֵר וּמְקִים. תַּחַת בֵּן הוֹדוּהוּ מִלְכֵי
 אֲרָקִים:

חַיֵּי אֲרָגִים וּגְבוּהִים יִסֵּר בְּפִצָּח. קֶבֶל מוֹרָאוֹ
 וְאֵל תַּעֲזִיז מִצָּח:

קו"ח לֹא תִרְצָח:

תּוֹכַחַת אֱהָב מוֹסֵר יִרְאִים. שְׁמוֹר וְהִזְהַר מִפְתּוּי
 חַטָּאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוֹבְאִים. קֹשֶׁר
 קוֹשְׁרִים לְהַפִּיל חֲלָבָאִים: צָרִים בְּעַמְקֵי שְׂאוּל
 קְרוּאִים. פּוֹעֵרֵת לְבָלֵי חוֹק בָּאִים. עֲצָבֵת נוֹתָנִים
 וּכּוֹשֵׁל מִמְצִיאִים. שִׁפְתוֹתֵיהֶם אָרַב דָּם מִמְלָאִים.
 נִחְדַּת אוֹלָרֵת יִנְחִלוּ פְתָאִים. מְשׁוּבְתָם תִּהְרָגִם
 בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תֵאָכֵה לְעֵצַת נְשָׁנָאִים. כִּי בְּחֻצִיר

יִמְלֹוּ וְכִדְשָׁאִים. יְהִירִים אֲשֶׁר בְּרָצַח הוֹטְאִים. מוֹרַח
 גְּזֵרְתָם עָלַי מְשִׁיִּאִים. חַנְּפִים אֶרְיָן בְּדָם מְטַמְּאִים.
 זוֹהַר שְׂכִינְתּוֹ מִתּוֹכְכֶם מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי חֲלָלִים
 חֲנֻמְצָאִים. הֶעֱגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל מְבִיאִים. דָּם
 שׁוֹפְכִים בְּשׁוֹגֵג בְּלֹא רוּאִים. גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלַט
 חֲנֻקָּרָאִים. בְּהִזְדָּם לְהַרוּג בְּצֶלֶם בְּרוּאִים. אֲתָה
 תִּבְאֵר הַדָּם לְעֵינַי בְּלֹא רוּאִים:

חזן רוּאִים יוֹסְרוּ לְהַשְׁמֵר מֵאֵף. שְׂמֹר מְצוּרָה
 וּלְהַכֵּל אֶל תְּשֹׂאֵף:

קו"ס לא תנאף:

אִשֶׁת כְּסִילוֹת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָה הִרְחַק כִּי
 נִפְשׁוֹת עוֹבְרֹת. גְּחָלִים בְּחֵיק מִחֲתָה וּמִבְּעֵרֶת.
 דְּרָכֶיהָ שְׂאוּל וּמֹות חוֹדְרֹת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לְשֹׁבַח
 מוֹסְרֹת. וּכְעַכְסֶם אֶל מוֹסֵר אוֹיֵל מִיִּסְרֹת. זַעַם מְרֵבָה
 וְעֶצֶב מִמְּהֵרֹת: חֶמֶת גָּבַר וְשִׁנְאָה מְעוֹרְרֹת. טִיף
 נוֹפֵת בְּשִׁפְתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה
 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמְרֹת. לֵיד שְׁעָרִים קָפִי קָרֹת.
 מוֹדַע תִּקְרָא לְבִינָה הַמְּאֻשְׁרֹת. נִצָּח עָדִי עַד עֲלֶיךָ
 מְשֻׁמְרֹת. שְׂמַח בְּאֻשְׁרֹת נְעוּרֶיךָ הַמְּחַבְּרֹת. עִמָּה
 תִּתְרַפֵּק וְלֹא בְּאַחֲרֹת. פּוֹצֵת מְעִינֹתֶיךָ חוֹצֵה עוֹבְרֹת.
 צְמָחִים תִּרְבֶּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֻרֹת. קִדְשׁ עֲצֻמָּה
 בְּפִרְיֵשׁוֹת אֲדָרֹת. רִצָּח לְעֵשׂוֹת מְשֻׁמְרֹת לְמִשְׁמֵרֹת.
 שְׂמַע מוֹסֵר וְעֲנֵדְהוּ לְגִרְגֵרֹת. תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לְגִירֹת
 חֵן וְעֵטְרֹת:

חזן וְעֵטְרֹת תִּנְחַל וּכְשִׁיבָה תִּנּוּב. אִם תִּשְׁמֹר
 חוֹן מִלְּגִנּוּב:

ק"ס לא תגנוב:

תתעב מתי גנבים וסיעתם. שוללים וחומסים
 כל עתם. רחק מעושק והירא תם. קשט מעבדיך
 והצדק אותם. צפה להכמים ואלף ארחותם פעולת
 צדקה לחיים תבואתם. עפשים הרחק המעקלים
 נתיבתם. שפתותיהם דולקים ובלבם רעתם. נכונו
 שפטים ומהלומות לגויתם. מדון משלחים ומצוה
 אהבתם. לא יחרכו רמיה צידתם. כי און ועמל
 תחת שפתם. יום ילכרו בוגדים בהותם. מזרפים
 בנוער ובקדשים חיתם. חולקים עם גנב שונאי
 בפשותם. זה דרכם ולהכל אחריתם. ואל תאשר
 גלוי מעגלותם. הזורר פן תלכד במצודתם. דין
 ארבעה וחמשה השקמתם. גנבה אין למו נמכרים
 בגנבתם. בני אל תלך בדרך אתם. ארת רגלה
 מנע מנתיבתם:

מן מנתיבתם חשוד ואל תתגנה. ורעה אליך
 לא תאנה:

ק"ס לא תענה:

אמרי כזב ומען כחשים. בניב שפתיה כל יהו
 ארושים. גם אוילים אשר מחרשים. דומים
 ונחשבים להכמי חרשים. חולכי רכיל שלשה
 מענשים. ונאמני רוח מכסים ומחשים. זרה חלק
 מלשנים רומגשים. חצי גבור שנונים קשים
 מומני פח כשך יוקשים. יועצי מרמה וכזב מלחשים.
 במדורות חרב בומים מנקשים. לשון חכמים מרפא
 מגישים. מפרי פיהם ישבעו אנשים. נרגן דבריו
 כמתלהמים חשים. שפת אמת יבון בישישים. עד

אֲרֻגֶינָה לְשׁוֹן מַפְשִׁים. פּוֹשְׁקֵי שִׁפָּה מְהַתָּה עֲנוּשִׁים.
צָרוֹת רוֹדְפִים וְעוֹנֵשׁ מִבְּקָשִׁים. קָמִים לְהַעֲד חָמֶס
וְלֹא בּוֹשִׁים. רוּחָם יוֹצִיאוּ כְּסִילִים אֲנוּשִׁים. שֶׁקָר
בְּהַעֲדָם יוֹזְמָמוּ בְּפִרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה לָמוּ כְּזִמּוֹתָם
לְהֵאֲשִׁים:

חזן לְהֵאֲשִׁים מִנֵּעַ עֲצָמָךְ קְתָמוֹד. וְנִצַּח לְפָנַי
תַּעֲמֹד:

קו"ח לֹא תַחֲמֹד:

שָׁכַן רַעַף בֵּיתוֹ וְאַהֲלוֹ. מְקַנְהוּ וְקִנְיָנוּ וְכָל חֵילוֹ.
עֲבָדוֹ וְאַמְתּוֹ שָׂדְהוֹ וְגִבּוֹדוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחַמּוּרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. נִמְעוּ וְכָרְמוֹ גִּנּוֹ וְשִׁכִּילוֹ. בְּעִירוֹ וְעֲצִיו פִּירוֹתָיו
וְיִבּוּלוֹ. רִכְבוֹ וּפְרָשָׁיו יַעֲרוּ וְכָרְמָלוֹ. יָקָר בְּסָפוֹ וּזְהָבוֹ
וְנוֹעַם גִּדְלוֹ. צֹאנֹו וְאַלְפֵיֹו מִשְׁקָהוֹ וּמֵאֲכָלוֹ. חֲבֵרָתוֹ
וְכָל מַחֲמָדֵי מַכְלָלוֹ: חזן קְרוּיָן מַחֲזֹמֵר מֵהַ מוֹעִילוֹ.
חֹזֵמֵד וּמִתְאַוֶּה אֶת שְׂאֵינֹו שְׁלוֹ. זֶה שֵׁשׁ לוֹ אֵינֹו
שְׁלוֹ. קִנְיָן שְׂאֵינֹו שְׁלוֹ לְמָה הוּא לוֹ. יָבִין וְיִשְׁכַּל
בְּדַעַו וְשִׁכְלוֹ. יִשְׁמַח וְיַעֲזוּ בְּמַתַּת גּוֹרְדוֹ:
חזן גּוֹרְלוֹ הַטְּחִיל אֵל לִירָאִים. בְּמֹולוֹת וּבְרָקִים
וּלְפִידִים נּוֹרָאִים:

קו"ח וְכָל הָעַם רוֹאִים:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדָשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
סִילוֹק וְכָל הָעַם רוֹאִים אֶת הַנִּרְאָה וְהַנִּשְׁמָע.
וְשׁוֹמְעִים אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאָה: כְּשֶׁהַדְּבוּר יוֹצֵא מִפִּי
הַגְּבוּרָה: וְנִחְצַב עַל הַלְּהוֹת בְּתַפְאֲרָה: קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת
וְרוּחַ סְעָרָה. וְלִפִּיד לְפִידִים וְלִפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֵרָה. קוֹל יִי
בְּפֶתַח וּמוֹל יִי בְּהַדְרָה. מִפְּרֹשׁ אֶרֶץ הַדְּבוּר לְבִאֲרָה.
יִסּוּכְכִנְהוּ יְבוֹנְנֶהוּ סְתָרֵי תוֹרָה. וְיִרָא הָעַם וְיִנְעוּ לִפְנֵי

לְשִׁבְרָה. וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק מִלֵּין שָׁנִים וַעֲשֹׂרָה. וּמִלְאֲכֵי
 הַשָּׁרֵת יָרְדוּ לְסִיעֵם מִשָּׁמַי שִׁבְרָה. וּמִלְאֲכֵי צְבָאוֹת יִדְוֹן
 בְּהַלִּיכָה יִדְוֹן בְּחִזְרָה. וְלֹא הֵם בְּקִבְרָה כִּי אִם עֹטְרָה
 אֹרֶה. שְׂמֵאלוֹ תַחַת לְרֹאשֵׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקְנֵי לְהַעֲזֹרָה.
 וְנִשְׁתַּלְּחֵנוּ מִכָּה הָאֵשׁ וְרוּחָם עֲבָרָה. וַעֲנֵנֵי כְבוֹד הַזֵּילוּ
 מִלֵּי אֹרֶה. אֶרֶץ רַעֲשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נִטְפוּ לְחִשְׁרָה.
 נְשָׁם נְדָבוֹת תְּנִיף אֱלֹהִים לִיפָה וּבָרָה. נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה
 אֶתְךָ כֹּונֵנְתָה לְשִׁמְרָה. וְכִמּוֹצֵא שָׁלַל רַב שָׁשׂוּ בְּאִמְרָה
 טְהוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הַשְּׁמִיעוּ בְּאִמְרָה. וְלֹא הָיָה
 כְּהֵם כַּח לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדְּבָרוֹת עֲשֹׂרָה. וְנָמוּ לְרוּעֵם קָרֵב
 אֶתְךָ וְשָׁמַע אִמְרָה. כִּי אִם יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַע נְמוֹת
 מִהָרָה. וְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ הַזֹּהֵר לְדַבְּרֵיהֶם בְּעֵינֵינוּ לְיִשְׂרָה.
 וּמִשָּׁם זָכוּ לְהַעֲמִיד נְבִיאִים לְהַתְּאֵשֶׁרָה. וְגַם מִי יִתֵּן וְהָיָה
 לְבַבְכֶם זֶה לְהֵם לְבַחֲרָה. אֵלֵינוּ אֲפָשֶׁר לְבַלַּע הַמּוֹרֵת
 וְלַהֲעִבְרָה. אֲבָל אִי אֲפָשֶׁר שֶׁכֶּבֶר נִגְזְרָה גִזְרָה. וְעַל
 תְּנֵאנִי כִּדְ עֲמְדוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אֶתֶם
 לְהַתְּפַאֲרָה. תִּבְלַתֶם מֵעֲשִׂיכֶם אֲכֵן בְּאֶדְם תְּמוֹתוֹן
 בְּעִבְרָה. וּמִשָּׁה מְזֻרֵן וּמִפִּיִם קָל שׁוֹרָה וְשׁוֹרָה. וְהַכְּתוּב
 מִשְׁבַּחוֹ וְהַחֲכֵמָה תַּעֲזוּ לְחַכֵּם יוֹתֵר מִשְׁלִיטִים עֲשֹׂרָה.
 וְאִמְרָ לְהֵם אֵל תִּירָאוּ מִן הָאֵשׁ וּמִן הַסַּעֲרָה. כִּי לְבַעֲבוֹר
 נְפוֹת אֶתְכֶם בָּא וְלַגְדֵּל לְכֶם עֲטָרָה. וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה עַל
 פְּנֵיכֶם יִרְאָה טְהוֹרָה. סִמֵּן טוֹב בְּאֶדְם שְׁהוּא בִישָׁן
 וְרוּחוֹ נִשְׁבְּרָה. שְׁכָל מִי שְׁהוּא עָנוּ עִמּוֹ שְׁכִינָה שׁוֹרָה.
 אֲשַׁכּוֹן אֶת דְּבָא וְשִׁפְלָ רוּחַ לְעִזְרָה. וְאֵל זֶה אֲבִיט אֵל
 עָנִי וְנִכְה רוּחַ לְהַעֲתָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִי
 בְּצָרָה. וְעָנוּ נִכְנֵם לְפָנִים מִשְׁלֵשׁ מְחִיצוֹרֵת. הַשֶּׁדֶךְ עָנָן
 וְעַרְפֵּל נְחוּצוֹת. עָנָן לְפָנִים וְעַרְפֵּל לְפָנֵי וּלְפָנִים וְהַשֶּׁדֶךְ

יוצר ליום ראשון של שבועות

בַּחֲצוֹת. וְסַבַּר לוֹ פָּנִים לְהַתְרַצוֹת. וְקָבְלוּ עַל יְדוֹ שֵׁשׁ
מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת קְבוּצוֹת. וְנָתַן נַפְשׁוֹ עַל
הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבְמוֹעֲצוֹת. וְלָכֵן נִקְרְאָתָה עַל שְׁמוֹ תַּלְתְּלִיָּה
קְבוּצוֹת. זְכוּר תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר עָמַד בְּפָרְצוֹת.
אֲשֶׁר צוֹיֵתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב הַר הַנִּבְחָר מִהָרִי אֶרְצוֹת.
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת לְחֻדְ נִמְלְצוֹת: וְכָל הַיְהוּדִים
הָיוּ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ. זָכוּ לְהַיּוֹרָת כְּמִלְאֲכֵי זְבוּלוֹ.
עַלֵּיו נִתְרַפְּקוּ וַחֲיוּ כְּצֵלוֹ. וְנָתַן בְּתוֹכְכֶם מִשְׁכָּנוֹ וְאַהֲלוֹ.
וְהִרְאָם וְהִרְבָּם לְהִרְאוֹתָם מוֹפְתֵי מַפְעָלוֹ. וַיְדוּ הַחֲזוֹקָה
וּכְבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ. וּבְשׁוּב רֹחַם לְאוֹצַר מִכְּלָלוֹ. לֹא שָׁלְטָה
בְּבָשָׂרָם רַמָּה לְאֹכְלוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַדְרִיכֶם
שְׂכִיזוֹ. וְלַעֲוֹלָם הַבָּא יֵאָסְפוּ לוֹ. וְעַלֵּיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר
מְלוּלוֹ. אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְכָה לוֹ. וּבַיּוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת
הַזֶּה קוֹלוֹ. וְכָל יֹשְׁבֵי תֵּבֵל פָּצְחוּ הַלּוּלוֹ. וּמִלְאֲכֵי מַעֲלָה
הִנְעִימוּ מִהֲלָלוֹ. וּבְהִיכָלוֹ כְּכּוֹד אוֹמֵר בְּלוֹ. שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְזִיקֵי חֲשָׁמְלוֹ. קִדְשָׁה וְתַהֲלָה קִדְמוֹ לְסִלְסָלוֹ.
וַחֲיוֹרַת הַקּוֹדֶשׁ אֲשֶׁר עַלֵּיהֶם סִבְלוֹ. נִרְאִים נוֹשְׂאִים
וּנְשָׂאִים בְּחִילוֹ. וְנִהַר דִּינֹר הַעֹזֵב לְמוּלוֹ. נוֹרָתָן עֹז
וְגִדְלָה לְהִלְלוֹ. וּמֵאֵז מְקַדִּישִׁים חֵבֵל גּוֹרְלוֹ. יוֹם יוֹם
יְנַשְׂאוּהוּ וַיְרוֹמְמוּהוּ קָהְלוֹ. חִלֵּי מַעֲלָה אֵינָם. מְעַרְצִים
לוֹ. עַד יִקְדִּישׁוּהוּ הָעַם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֱלוֹ אַחַר אֱלוֹ
מֵאֲדִירִים צִלְצוּלוֹ. וְשְׁלוֹשׁ קִדְשָׁה יִשְׁלְשׁוּ לוֹ. דְּרֵי מַעֲלָה
עִם דְּרֵי מַטָּה קוֹרְאִים וּמִשְׁלֵשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

כְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

אז בקול רעש גדול אהיר וחזק משמיעים קול
מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

ברוך כבוד יי ממקומו:

ממקומך מלבנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים
אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעזרם
ועד תשבון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך
לדור ודור וגנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך
כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

ק"ס ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור
הללויה.

לדור ודור נגיד גדלה. ולגנצח נצחים. קדשתך נקדיש
ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלבנו לעבודתך: ושמה הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום חג השבעות הזה. זמן מתן
תורתנו. מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה:
זכרנו יי אלהינו בו. לטובה. ופקדנו בו. לברכה.

והושיענו כו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו.
 ורחם עלינו והושיענו. כי אליה עינינו כי אל מלך חנון
 ורחום אתה:

והשיאנו "אלהינו את ברכת מזעדיך לחיים ולשלום לשמחה
 ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבוענו מטוביך ושמחנו בישועתך וטחר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו "אלהינו בשמחה ובששון מזעדי קדשך. וישמחו
 בך ישראל מקדש שמך. ברוך אתה "מקדש ישראל ותזמנים:

רצה "אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה גדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
 "המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא "אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מגן ישענו: אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך.
 ועל גפיה שבכל-יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. השוב בי לא בלו רחמיך והמרחם בי לא תמו
 חסדיך מעודם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
 לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתינו ועזרתנו סלה: ברוך אתה "השוב שמך
 ולך נאה קהודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הקתובה על ידי משה עבדך האמורה מפיו אהרן ובניו כהנים
 עם קדושיך באמור וברכה "וישמרה: יאר "פניו אליך ויחנה.
 ישא "פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום אלהי נצור וכו'.